

FIGUR 52.

(A-B) Sammanbitning respektive sidoglidning när den ännu ocementerade överkäksbron provkörs. Med operatörens fingrar som sensorer på den ocementerade överkäksbron under artikulation tydliggörs vilka spänningar cementet kommer att utsättas för. Effekten av en inslipning för reducerade horisontella krafter blir uppenbar. Bron i figuren rör sig minimalt vid denna test.

Att provköra broar

Innan en överkäksbro cementeras har man en god möjlighet att få en uppfattning om de krafter som cementet kommer att utsättas för. Med ett stadigt grepp om den ocementerade bron med ena handens tumme och pekfinger styr man med den andra handen underkäken i artikulationsrörelser. Har man svårigheter att hålla bron stilla med fingrarna, lär cementet få en tuff, kanske rent av omöjlig uppgift (Figur 52-53).

Beslipas bron så att kusplutningen blir flackare och krafterna mer axiellt riktade, registrerar fingrarna att bron rör sig allt mindre, för att

när man lyckats fullständigt med inslipningen knappt röra sig alls. Det är inte minst viktigt att provköra bron i protrusion.

Ett tunt ocklusionsfolie skall användas, och drar man lite i foliet samtidigt som patienten biter samman och artikulerar känner man tydligt hur hårda kontakterna är mot enskilda tänder.

Denna fina taktila inslipning går inte att göra i artikulatur utan man får alltid räkna med att den sista artikulatinsinslipningen får göras i munnen. Operatören kan växla mellan att hålla fingertopparna mot enskilda tänder buckalytor och att låta större ytor av tummen och pekfinger-

FIGUR 53.

Artikulationsläge där 13, 12 och 11 utgjordes av hängande led på en stor bro. Detta var patientens tredje överkäksbro, och alla broar hade lossnat från något brostöd efter en alltför kort funktionstid. Denna gång hade bron släppt från stödtänderna 21 och 22. Hade bron provkörts före cementering hade man kanske aldrig vågat cementera den?

